U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: S. R.,** zastoupen Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem, se sídlem Praha 7, Jana Zajíce 36, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 81/2004 - 17 ze dne 24. 9. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou dne 1. 11. 2004 žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 81/2004 - 17 ze dne 24. 9. 2004. To Nejvyšší správní soud dovozuje z obsahu kasační stížnosti, byť stěžovatel opakovaně výslovně uvádí, že napadá „rozsudek“ téhož soudu, jímž měla být stěžovatelova žaloba „zamítnuta“. Jde však dle Nejvyššího správního soudu o zřejmou chybu v psaní způsobenou použitím předem připraveného vzoru, pro podání kasační stížnosti i v jiných případech používaného, aniž byla k výzvě Krajského soudu v Brně po podání kasační stížnosti opravena.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že krajský soud posoudil stěžovatelovu věc v rozporu s platným právním řádem a že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu.

Stěžovatel po podání shora uvedené kasační stížnosti a poté, kdy Nejvyšší správní soud rozhodl o jiné stěžovatelově kasační stížnosti, jež směřovala proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 81/2004 - 28 ze dne 9. 12. 2004 o neustanovení zástupce pro řízení o shora uvedené kasační stížnosti, založil do soudního spisu týkajícího se této právní věci procesní plnou moc udělenou advokátovi Mgr. Andreji Perepečenovi.

Nejvyšší správní soud nejprve mimo jiné zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti a zda ji tedy lze projednat a meritorně o ní rozhodnout.

Náležitosti kasační stížnosti jsou podávány z § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Kromě obecných

náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Pokud tyto náležitosti kasační stížnost nemá, musí být podle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž je stěžovatel k odstranění vad vyzván. Pokud se stěžovatel v kasační stížnosti omezil toliko na tvrzení, podle něhož krajský soud posoudil stěžovatelovu věc v rozporu s platným právním řádem a že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu, pak jeho podání zákonné náležitosti neobsahovalo. Formální odkaz na § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. na tomto závěru nemůže ničeho změnit; odkaz na § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. je zcela nepřípadný, neboť krajský soud odmítal žalobu, aniž by se jí věcně zabýval, přitom stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, jimiž by při odmítnutí jeho žaloby na některý z těchto kasačních důvodů skutečně mířil, nadto nelze z obsahu kasační stížnosti dovodit ani tvrzení kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť stěžovatel tvrdil, že jeho věc byla „posouzena v rozporu s platným právním řádem“, přitom takové jeho tvrzení by přicházelo v úvahu tehdy, pokud by stěžovatel napadal skutečnost, že jeho žaloba byla nezákonně odmítnuta (a že tedy nebyla věcně posouzena, ač měla).

Z obsahu kasační stížnosti tedy nevyplývaly kasační důvody, pro které je kasační stížnost podávána. Krajský soud v Brně v rámci postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s. usnesením č. j. 36 Az 81/2004 - 56 ze dne 25. 8. 2005 stěžovatele mimo jiné vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil kasační stížnost uvedením konkrétních právních a skutkových důvodů, na nichž kasační stížnost zakládá. Stěžovatel byl zároveň poučen o důsledcích marného uplynutí stanovené lhůty. Toto usnesení bylo stěžovatelovu zástupci doručeno dne 1. 9. 2005. Stěžovatel na tuto výzvu ve lhůtě ani po jejím uplynutí nereagoval. Kasační stížnost tedy doplněna nebyla.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je při rozhodování o kasační stížnosti zásadně vázán uplatněnými důvody (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), brání tyto chybějící náležitosti pokračování v řízení.

Neodstranění vad podání tedy brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu